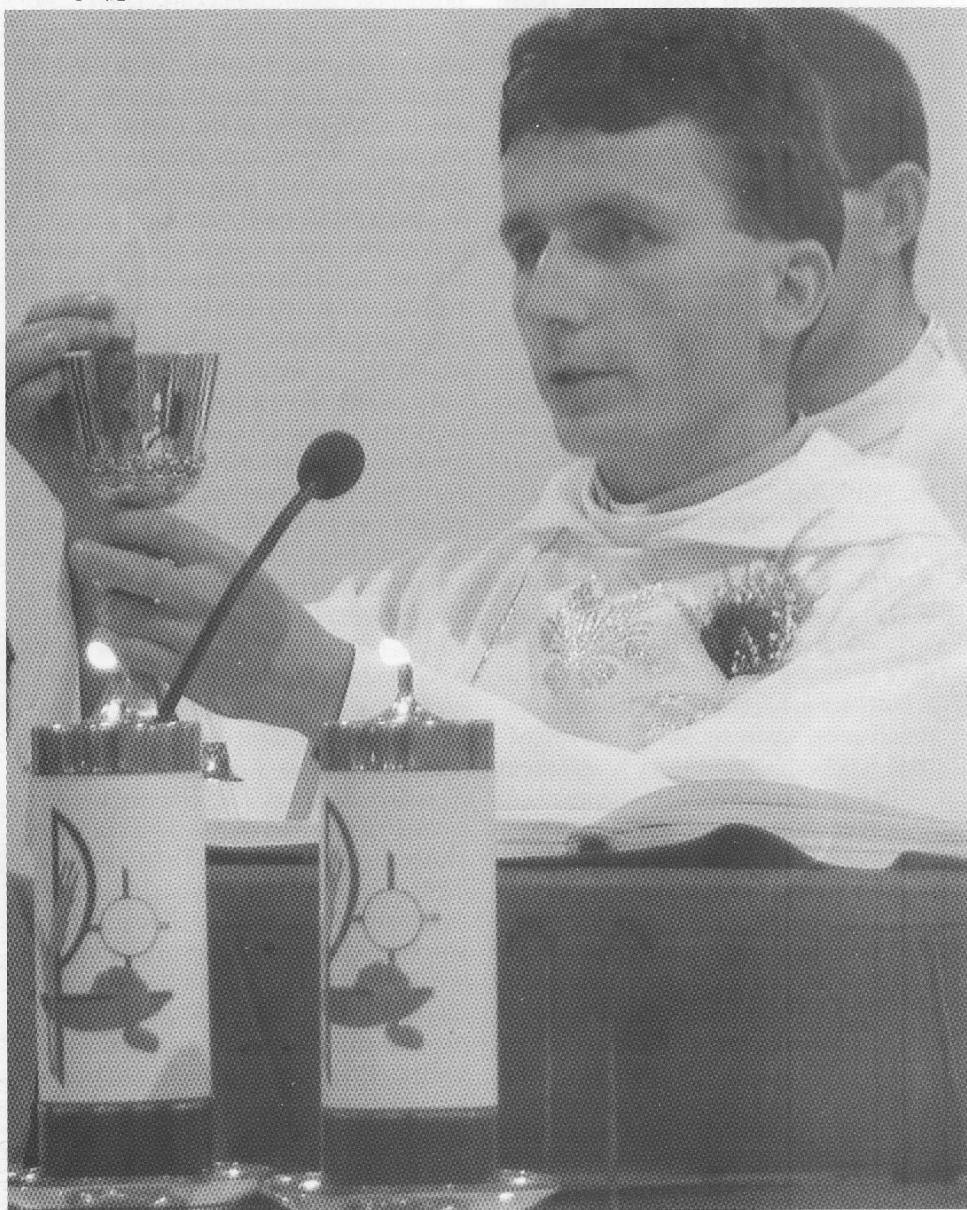

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ
ROČNÍK XII. ČÍSLO 11 NOVEMBER 2004

Cirkev žije z Eucharistie - Novokňaz Pavol Slezák
Ikonografia - Rádio Lumen - Mladí mladým

Cirkev žije z Eucharistie

Druhá kapitola z encykliky Jána Pavla II Ecclesia de Eucharistia

Prípravil ThLic Vladimír Farkaš, riaditeľ BÚ v B. Bystrici

Ján Pavol II vo svojej encyklike Ecclesia de Eucharistia v druhej kapitole v bode 21 cituje sv. Pavla: „*Vždy, keď sa obeta kríža, ktorou bol obetovaný náš veľkonočný Baránok, Kristus, slávi na oltári, uskutočňuje sa dielo našej spásy.*“/Kor.5,7/ Túto pravdu Sv. Otec predkladá v kontexte poznámky, odvodennej z Druhého vatikánskeho koncilu, ktorou nám pripomína, že – *stredobodom rastu Cirkvi je Eucharistia.*

Všeobecný stav spoločnosti a hospodárskeho života v kresťanských zemiach nie je však dnes pre svedectvo múdrosti kríža priaznivý. Nepraje ani múdrosti Eucharistie, ktorá je s múdrosťou kríža podstatne a neoddeliteľne spojená. Tvrdí to aj český fundamentalista teológ Boublík a to na základe pozorovania života Cirkvi a tiež na základe rozvíjania myšlienok známeho teológa Chardina. A my môžeme s týmto tvrdením aj z vlastných skúseností len súhlasiť. Žiaľ. Prakticky materializmus, snaha o blahobytnú spoločnosť vytvárajú líniu, ktorá v súčasnom svete človeka ateizuje. Tento trend, či línia pripomína známu literárnu postavu Fausta, ochotného podpísať zmluvu dokonca s diablom s podmienkou, že Mefistofeles mu umožní „v extáze“ prežiť „večnú radosť“. Teda prežiť ju v čase, ktorý plynie ...čo je, v podstate absurdné. My, kňazi Ježiša Krista, sme však ľuďmi celkom inej zmluvy. Zmluvy s Ukrižovaným. Nepostupujeme a nemôžeme postupovať s diablom, ako spomínaný Faust! My, kňazi, sme ľudia kresťanského javu, ktorého podstatu tvorí Kristovo tajomstvo – Eucharistia. A tá je, podľa slov Jána Pavla II *stredo-*

bodom procesu rastu aj Cirkvi, aj kňaza. Je zrejmé, že z pohľadu tohto neodškriepiteľného faktu, je postoj Fausta pre nás *neprijateľný a patologicky scestný.* Pre nás je Eucharistia práve naopak *každodenným pokrmom*, aby sme na ceste za Kristom *nezomreli od hladu po večnosti.* V Eucharistií nehľadáme extázu, ale zjavujeme svetu novú, vždy platnú zmluvu s Ukrižovaným. Ján Pavol II rozvádza tieto myšlienky v dokumente Ecclesia de Eucharistia, keď hovorí veľmi zreteľne *o kauzálnom vplyve Eucharistie* v súvislosti s Poslednou večerou, kedy sa apoštoli spojili s Ježišom tak, že *im Kristus ponúkol ako pokrm svoje telo a svoju krv, tajomne ich zapojil do obety, ktorá sa o niekoľko hodín naplnila na Kalvárii.* **Vznikla zmluva s Ukrižovaným.** Tento, *takpovediac, detail má podstatný význam, lebo práve vďaka nemu sa apoštoli stali semenom nového Izraela a pôvodom posvätnej hierarchie.* Pri zvýraznení uvedeného detailu sa stávame svedkami **hodiny zrodu, alebo inak Ježišovej hodiny.** A práve v tejto Jeho hodine *nastáva zlom dejín. I keď bol Ježiš nesmierne skúšaný, pred svojou hodinou neunikal.* Týmto slovným spojením sv. Otec označuje časový moment v živote Ježiša, ktorý sa stáva *klúčom, otvárajúcim človeku večnosť.* Teológ Teilhard de Chardin tvrdí, že v tomto podstatnom bode *procesu nášho rastu* nás Eucharistia robí ľuďmi viac zamilovanými do budúcnosti než do minulosti ...samozrejme, platí to vtedy, keď vedome očakávame a smerujeme k Ježišovi Kristovi. Ježiš teda mal počas svojho pôsobenia časový moment, ktorý je možné prísúdiť len

a len Jemu. Je to skrátka – **Ježišova hodina**. Zakúša v nej opustenosť, samotu. Dokonca, podľa očitého svedka, ani samotní apoštoli neboli schopní postrehnúť kľúčovú úlohu tohto rozhodujúceho časového momentu v Ježišovom živote. Jednoducho ju prespali! Evanjelista sv. Matúš práve túto chvíľu opísal ako spánok s Ježišovou výčitkou, vzťahujúcou sa na apoštolov: „*To ste nemohli ani hodinu bdieť so mnou? Bďte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia!*“ /Mt 26,40-41/ A Ježiš vo svojej hodine skutočne začína otvárať pre ľudstvo vstup do večnosti !! A apoštoli spia...nič nevnímajú... Svedkovia spia... My, kňazi, keď slúžime sv. omšu a slávime Eucharistiu sa „hmatateľne“ vraciame práve k Jeho hodine. K hodine, ktorú zakúšal a zvládol Ježiš. **A On ju zvládol sväto, čo znamená, že plnil nie svoju ale Otcovu vôľu a to až po vylitíe vlastnej krvi a obeť vlastného života.** Nám, Ježišovým kňazom je zrejmé, že táto hodina netrvala šesťdesiat minút. Tak ako stvorenie sveta našim Pánom netrvalo sedem dvadsaťštyrihodinových dní, hoci to tak katechizmus učí. Ježišova **kľúčová hodina** sa, jednoducho, nedá ohraničiť minútami. Nemôžeme ju preto chápať v zmysle *chronos*, ale ako *udalosť*, v ktorej človek *neváha*, ale *jednoducho plní vôľu Boha*. Ako do aktuálneho diania dneška sa do tejto hodiny duchovne prenáša každý z nás – kňazov vždy, keď slúži sv. omšu. Eucharistiu. Pri jej slúžení nadobúda naša kňazská identita viditeľnú podobu. Náš biologický vek či aktuálny čas slúženia sv. omše – to všetko je *chronos*, teda druhoradé. Na vek a čas v tomto prípade naozaj nezáleží. Podstatný je Ježiš a Jeho hodina!! A kňaz, ako *alter Christus*, ju bedlivo sprítomňuje. Rád by som sa na chvíľu zastavil a uviedol príklad, v ktorom

naše „ošúchané“ zvolanie *Dominus vobiscum* pri slúžení Eucharistie nadobúda veľmi silnú podobu. Ide o skutočný príklad, ktorý dokazuje ako dobré je nezapsať, keď „beží“ /prebieha/ Ježišova hodina. Táto skutočná udalosť je zo života pátra Pedra Arrupeho S.J., ktorý sa narodil 14. 11. 1907 v Bilbau a zomrel v Ríme 5. 2. 1991. Bol v poradí 28. generálnym predstaveným Jezuitov. Ako 38-ročný opísal jeden zo svojich silných zážitkov, ktorý bezprostredne súvisí so slúžením sv. omše. Stalo sa to 7. augusta 1945 v Japonsku, teda deň po zhodení atómovej bomby na Hirošimu. Bomba vybuchla 6. augusta o 8. hodine a 10. minúte. Zničila celú Hirošimu. Zabila naraz osemdesiat tisíc ľudí...! Páter bol v tom čase novicmajstrom a dom novicov sa okamžite premenil na nemocnicu. Starali sa o 200 ranených. Na druhý deň po výbuchu páter slúžil sv. omšu hneď o piatej ráno, ešte skôr, než sa postaral o ranených a pochoval mŕtvych. Páter vo svojich zápiskoch poznamenáva, že prostredie na zbožné slúženie sv. omše nebolo najvhodnejšie. Kaplnka bola, totiž, z polovice zničená a plná ranených. Ležali na podlahe jeden vedľa druhého. A očividne trpeli... Páter začal uprostred týchto ľudí, ktorí nemali ani potuchy o tom, čo sa na oltári deje, slúžiť sv. omšu tak dobre, ako len vedel. A teraz pátra citujem: „Nezabudne na hrozny dojem, ktorý som mal, keď som sa otočil tvárou k ľuďom, lebo sv. omša sa vtedy slúžila ešte chrbtom k ľuďom a povedal som *Dominus vobiscum*. Nebol som schopný pohybu. Zostal som stáť s roztvorenými rukami... S rozpaženými rukami ako ochrnutý, keď som videl túto ľudskú tragédiu. Všetci na mňa hľadeli s očami plnými strachu, plní zúfalstva a predsa tak, akoby im z oltára prichádzala útecha. Bola

to hrozná scéna. V niekoľkých minútach tejto hodiny bol na oltári prítomný ten, o ktorom Ján Krstiteľ povedal: *Uprostred vás stojí ten, ktorého nepoznáte./In 1,26/* Spontánne som sa začal modliť za tých, ktorí boli takí krutí a nemilosrdní... Modlil som sa za tých, ktorí predtým ležali v bolestných mukách: „Pane, daj im vieru, aby videli. Daj im silu, aby vládali. Keď som dvíhal hostiu nad týmito zbadačenými a znetvorenými telami 200 ľudí, bol som si istý, že z oltára sa vyliievajú prúdy milosti... Po pol roku, keď sa vrátili domov / z 200 spomínaných zranených zomreli len 2/, mnohí Japonci prijali krst. Všetkých, totiž, pohla skutočnosť, že kresťanská láska pozná súcit. Že vie pomáhať spôsobom, ktorý presahuje každú ľudskú pomoc. Takéto slávenie Eucharistie je okamihom, v ktorom sa dáva poznať Božské Svetlo. Koniec citátu. Vráťme sa ešte k veľkolepému a tajuplnému pojmu – *Ježišova hodina*. Vieme, že svet má za sebou nielen atómovú bombu, ale aj mnohé ďalšie iné „žalosti a biedy“ vyrobené v ľudskej dielni určené na likvidáciu človeka. Svet má dnes k dispozícii interrupciu, eugeniku, eutanáziu, má klonovanie na reprodukčné účely, má banky zmrazených ľudských embrií, má terorizmus a zabíja nevinné deti v mene dosiahnutia ideologických a štátnych záujmov... a to už je hororizmus. **Svet má však aj apoštola Eucharistie – Kristovho kňaza!** Tak ako uvádza Sv. Otec v encyklike *Ecclesia de Eucharistia* myslí sa kňaz, ktorému jedinému prináleží obetovať *Eucharistiou in persona Christi*. Kňaz jediný nevytvára z tejto Ježišovej hodiny – Eucharistie provizórium! **Kňaz tvorí sviatostnú úplnosť!** Kňaz sýti hlad po Eucharistii. Vo svojej prednáške som chcel upriamiť pozor-

nosť len na jeden z mnohých problémov dneška. Na základnú úlohu Cirkvi, ktorou je starostlivosť o človeka a jeho dušu. Ak pozorne načúvame svetu / ľudstvu/, rozdelenému do mnohých protichodných svetonázorových táborov a mocenských politických skupín, táto starostlivosť je cieľená práve na človeka, ktorý okrem iného hýbe politikou a akoukoľvek mocou. Podľa encykliky *Populorum progressio*, samotným človekom však dnes najviac „hýbe“ jeho „hlad po tom, ako byť čo najviac človekom“. **Jeho hlad po tom, čo nazývajú životom.** Pri riešení tohto bytostného a existencionálneho hladu človeka po živote hovorí moderná filozofická a teologická literatúra o nutnosti nového humanizmu. „Pričom je nanajvýš zrejmé, že ľudia, ktorí túto otázku nastoľujú, majú často až príliš zahmlenú predstavu o tom, čo človek je, alebo čo človek má byť“, konštatuje aj vyššie spomínaný páter Arrupe. Je nepopierateľné a my to vieme: **jediný a jedinečný spôsob ako uhasiť hlad človeka po živote dáva svojím tajomným spôsobom Eucharistia.** Preto je dôležité, aby každý jeden z nás – kňazov myslel na to, že Eucharistiou vysluhujeme preto, aby človek mohol žiť večne. Eucharistia je skutočne sviatosť, v ktorej láska nášho Pána k človeku je väčšia ako smrť a tým aj jediná je schopná sýtiť jeho hlad po živote.

Prežívame rok vyhlásený Sv. Otcom za rok Eucharistie. Skúsme si tento božský zázrak znovu a znovu vo svojom vnútri premeditovať. A kdesi v podtexte tejto meditácie mať na pamäti neradostnú skutočnosť, že mnoho ľudí dnes už v posmrtný život neverí. Pre nás, ako kňazov, je to svojím spôsobom výzva... Výzva na osobnú adresu.

DNES NA SLOVICKO S PÁLKOM SLEZÁKOM, NAŠIM NOVOKŇAZOM

s mamičkou

Pavol Slezák sa narodil 28. augusta 1980.

Mama pracuje ako zdravotná sestra v nemocnici. Ota si už Pán povolal. Má dve sestry Zuzku a Ľubku. Základnú školu vychodil na Ul. Energetikov. Absolvoval Gymnázium v Handlovej. Teológiu vyštudoval na UK CMBF TI v Kňazskom seminári sv. Fr. X. v Banskej Bystrici - Badíne. Prvýkrát boli v kostole so sestrou. Bol miništrantom, zapájal sa do činnosti s mládežou a vyskúšal takmer všetky športy. Všade robil po troške a všade ho bolo dosť. Diakonskú vysviacku mal 7. 6. 2004, kňazskú vysviacku 2.10.2004 a 3.10. 2004 primície. Pri vysviacke v B. Bystrici sa zarosilo nejednému oko, keď priniesol svojej chorej starkej sväte prijímanie prvýkrát ako kňaz a starká si ho objala...

Pal'ko, rád spomínate na detské roky?

Áno, najmä na návštevy u starkej. Bývala v Temeši. Veľa sa modlila. Keď ma objala prvýkrát ako kňaza, povedala: „Už môžem aj zomrieť.“ Aj ja sa rád modlím ruženec ako ona.

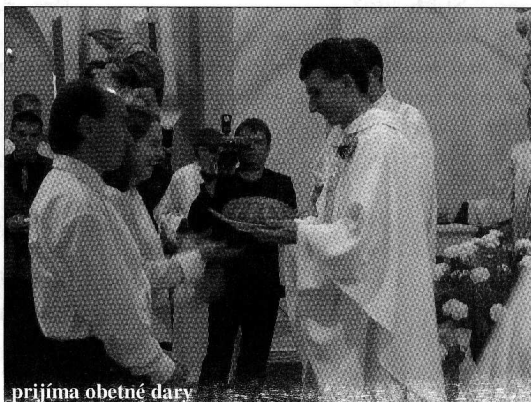
Aj vďaka jej modlitbám som kňazom. Keď som tam chodil na prázdniny, chodili sme na sväté omše do kaplnky. Veľa sa modlí a aj starkej modlitby časom „spôsobili tento výsledok.“

Takže nech sa starké neboja, Boh má svoj čas. To je tak, ako keď sa zasadí zrnko a zo začiatku nevidno nič. Treba ho polievať. Tým chcem povedať, že keď ľudia sa modlia, o niečo prosia, všetko príde časom.

Diakonskú službu ste mali v Kremnici, oslovilo Vás niečo mimoriadne?

Bola úžasná pri výbornom dp. farárovi Martinovi Dadovi. Bolo to pre mňa všetko nové.

Nikdy som nezažil to, s čím som sa tam stretol. Boli to prvé kázne, stretnutie a kontakty s ľuďmi z inej strany - ja ako diakon, oni ako farníci. Bolo to všetko iné. Páčila sa mi ústretovosť ľudí, ich добрôta, na mladých originalita a úprimnosť. Mal som veľmi peknú skúsenosť pri prvom sobáší. Hlavne nevesta ma potešila. Keď som snúbencom rozprával pred obradom pri vstupe do kos-

prijíma obetné dary

tola, že je to môj prvý sobáš, nevesta mi s úsmevom odpovedala: „Nebojte sa, aj my sa prvýkrát sobášime. Potešila ma to. Po primíciách budem pôsobiť tiež v Kremnici.

Budete rád spomínať na chvíle v seminári?

Veľmi som sa tam naučil po intelektuálnej stránke a tiež po stránke vzťahov spolužiak – profesor – zamestnanec. Sú tam také osobnosti, že majú čo povedať celému svetu. V mnohom mi boli nápomocní. Nie som extra múdry a keď som nepreskočil, tak ma prehodili. Viem, že všetko riadi Boh. Pri čítaní knihy farára z Arsu Jána M. Vianey som bol veľmi povzbudený. Tiež viem, že časom budem dozrievať vo všetkom. V seminári sme všeličo prežili, často ani chalani zo seminári nevedeli, čím mi pomáhali. Boli to nepatrné skutky slovom, príkladom, postojom k daným problémom, tým že boli takí, akí boli.

Pri príhovore na primíciách v Prievidzi Vám špirituál Ľubomír Grega povedal: „Menej je niekedy viac.“ Súhlasíte?

Áno. Tak ma viedol aj popri štúdiu. Keď som mal osobné problémy, nemusel som mu veľa hovoriť. On mne tiež nie. Veľa dáva svojimi kázňami študentom. Je múdry. Aj medzi riadkami som si vždy našiel niečo pre seba. Jeho postoje a názory boli darom. Boli to od neho pre mňa vzácne omrvinky. Napísal som mu: „Omrvinky, ktorými si nás sýtil, omrvínek - tých myšlienok, bolo toľko, že zasýtili lepšie, ako samotný chlieb.“ Tiež by som chcel pripomenúť, že v mnohom

mi bol príkladom aj pán dekan Mons. Bednár i kapláni. Rôzne mi pomáhal pán dekan, za čo mu práve dnes ďakujem. Tiež chcem poďakovať sestričkám, ani neviem, kto všetko mi pomáhal, možno mnohí ľudia v skrytosti, i modlitbami... Všetkým patrí vďaka.

Ako ste prežívali svoju prvú svätú omšu?

Ono - to Božie funguje. Boh je úžas. Mne to ešte akosi nedošlo. Trochu som

pri oltári

mal trému. Ale radostne som to prežil.

Keď ste dávali kyticu mame, povedali ste: „Mama, táto kytica je pre teba, len pre teba.“ Čo si najviac ceníte na mame?

Pre ženy je typické, že sú vytrvalé, dokážu veľa zniesť a hlavne z lásky. Moja mama nie je výnimkou. Ba dokonca bola takým príkladom, že trpela viac a že to znášala tak, ako to znášala. Prežila veľa utrpenia. Je tomu deväť rokov, čo zomrel otec. Bol dobrák od kosti, vzácny človek. Keď som povedal mame, že idem za kňaza, nechávala to na moje rozhodnutie. Podporila ma.

Ako vnímate, že kňazstvo je dar?

Viem, že je to obrovský dar a tajomstvo. Neraz sa pýtam, prečo ho dal Boh mne

a prečo takým spôsobom.

Čo vás vie potešiť a zarmútiť?

Ludia a zas ľudia.

Ktorý šport Vás baví?

Futbal, bicyklovanie, stolný tenis a všetko. Mal som rád modelárstvo atď.

Boli ste v živote niečím veľmi prekvapený?

Áno, ľuďmi. Želám si, aby sa mali ľudia

s rodinou a hosťami pri slávnostnom obede

viac radi, aby bolo vzájomne viac lásky v rodinách. Myslím, že by im to veľa pomohlo. Predovšetkým ma vie prekvapiť samotný Boh. Keď najmenej čakám, vtedy sa ukáže, že je veľkorysý a grand. A keď si myslím, že si zaslužím potrestanie, neurobí to, požehná mi ešte viac.

Kedy prežívate skutočné šťastie?

I teraz v tejto minúte. Ja nie som originálny, ani jedinečný, či výnimočný. To je iba Pán. Som šťastný aj dnes, aj predtým, i potom – stále. Je vo mne akási vnútorná radosť, i keď to nevidno.

Čím je pre Vás priateľstvo, láska a čo Vám prinieslo priateľstvo tu v Prievidzi?

Priateľstvo je vzťah medzi ľuďmi, ak má byť správny, musí tam byť priestor pre Boha. To sú definície, nad ktorými som zatiaľ nepremýšľal. Láska? To je muška zlatá...(smiech) Priateľské stretká v Prievidzi mi tiež

dali veľa do života. Ako mi Janka Kapšová povedala – na výletoch sa „piekli“ vzťahy medzi mladými. Jeden druhému sme si boli oporou, povzbudením. Tie priateľstvá ako napríklad s Bartolomejčatami, miništrantami, spoločne sme sa delili o skúsenosti, radili si navzájom.

Pal'ko, ako prijímate utrpenie?

Viem, že v utrpení rastieme. Ako to na mojom prímichnom obrázku vystihuje veta matky Terezy: Pravá láska bolí, musí bolieť. Ak nás bolia vzťahy, bolí láska, je to príznak, že sme na ceste k Bohu.

Čím je vám blízky sv. František?

Na ňom sa mi páči jeho chudoba, myslím si, že jeho múdre slová o chudobe a pokore sú aktuálne i dnes. Treba sv. Františka z Assisi pochopiť, držať sa

jeho príkladu a podľa neho žiť.

Je Vám ľúto za Prievidzou?

Rád si spomeniem na moje učiteľky zo ZŠ ako napr. na pani učiteľku Dorogi.

Kedysi mi moja dobrá katechéta v roku 1994, pani Šimkovičová, napísala múdru vetu: „Kde nás Boh zavial, tam máme kvitnúť!“

Za rozhovor ďakuje Anka Gálová.

Foto: M. Melicherčíková

prijíma gratulácie od sestričiek

K ikonografii výzdoby farského kostola sv. Bartolomeja v Prievidzi

1. časť

„Pravda neprišla na svet obnažená, ale v znakoch a symboloch. Iným spôsobom sa k nej človek nedostane.“

Profesor a kňaz Ladislav Hanus je autorom skvelej knihy Kostol ako symbol. Hovorí v nej, kostol je symbolom. Symbolom Cirkvi, v ktorom „oltár predstavuje Krista, hlavu tajomného tela, obetujúceho veľkňaza

a obetovaného Baránka. ... Kostol stavali vlastnými rukami ovečky Pastiera, ktoré všetky spolu symbolizujú tento kostol ako živé a vyvolené kameň.“ Kostol je výnimočný, posvätný priestor, v ktorom sa deje sviatosťný život veriacich. V kostole som bol pokrstený, prijímal sviatosť, dozrel som a s kostolom sa lúčim pri odchode do večnosti. Tak sa to deje po niekoľko storočí, z ktorých každé dáva sakrálnemu objektu svoj osobitý ráz, či už vynútenými stavebnými zásahmi, alebo spôsobom výzdoby. Liturgické zariadenie, sochy, obrazy, zanechávajú kostolu ducha svojho tvorcu, v širšom zmysle ducha doby. Nie sú len informáciou, koncentrujú v sebe v rôznej miere skúsenosti a zážitky. Mohli by sme povedať, že sú pravdou podanou v symbo-

loch a znakoch.

Významnú symbolickú úlohu v chráme má okno. Je spojením pozemského a nebeského, nie je zdrojom, ale sprostredkovateľom svetla. V takomto nazeraní majú svoj pôvod vitráže. Tie najstaršie boli skladané do olovenej siete z nevelkých sklíčok sýtych žiarivých farieb, čo umožňovalo virtuózne rozvíjať figurálne i ornamentálne motívy ob-

razov. Okná juhofrancúzskych katedrál, parížsky chrám Notre Dame, či katedrála v Canterbury patria k skvostom tohto druhu umenia. S technickými poznatkami o výrobe skla sa farebné plochy zväčšujú a obrazy sú v detailoch domalované. Svoju príťažlivosť nestratila vitráž ani v dobe renesancie, avšak barok jej uplatnenie značne obmedzil, keď uprednostnil plastickú výzdobu svätejne. Reminiscencie na historické

slohy v 19. storočí opäť oživilí techniku vitráže s využitím aktuálneho ikonografického programu. Do popredia sa okrem biblických svätcov dostávajú panovnícki svätí. Ich zobrazovanie podporovalo myšlienku dominantnosti maďarského národa a tento politický aspekt ich preferovania bol príznačný najmä pre druhú polovicu 19. storočia. Sv. Štefan, s titulom apoštolského kráľa, ktorý do-

stal od pápeža Silvestra II., korunovaný za kráľa Uhorska, bol svätorečený v roku 1038 a zobrazovaný býva s atribútmi moci - korunou, žezlom a zemeguľou. Jeho syn Imrich sa dával za príklad mládeži pre svoju zbožnosť, duchovnú i telesnú nevinnosť, preto je jeho individuálnym atribútom ľalia. V oknách svätyne farského kostola majú svoje miesto okrem sv. Štefana a sv. Imricha i dvaja apoštoli - sv. Šimon s pilou v ruke a patrón kostola sv. Bartolomej zobrazený s nožom, a tiež sv. Ján Krstiteľ, ktorého spoznáваме v typickom odeve zo zvieracej kože. V obrazoch okien je v skratke naznačená genéza novozákonného kresťanstva od sv. Jana Krstiteľa, ktorý pokrstil Krista, cez jeho učeníkov šíriacich evanjelium po svete, až ku sv. Štefanovi, ktorý sa zaslúžil o uplatňovanie kresťanstva vo svojej krajine.

Ak hovoríme o Bohu, zrak nás prirodzene vedie niekam hore, na oblohu, do neba. Stredoveký kostol s týmto našim pohľadom počítal a na klenbe si dal veľmi záležať. Odkaz neogotickej výmaľby vo výsečiach sieťovej klenby na strop svätyne nám sprostredkúva základnú schému výzdoby, ktorú tvoril centrálny obraz Krista v majestáte a okolo neho symboly evanjelistov. Už prorok Ezechiel, ktorý žil na prelome 7. storočia pred naším letopočtom, hovorí vo svojom videní o štyroch bytostiach, ktoré sa podobajú ľuďom a každá z nich má štyri tváre: tvár človeka, leva, býka a orla. V zjavení sv. Jána obklopu-

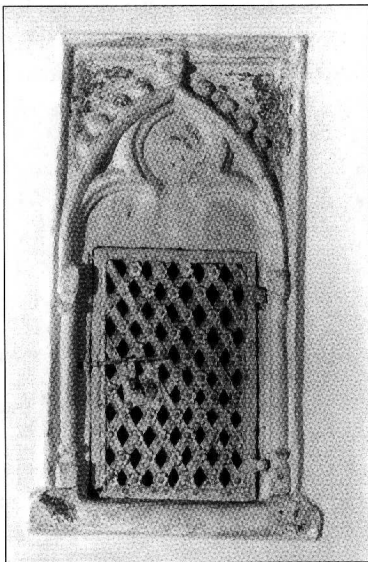
jú Boží trón tie isté bytosti, iba že každá z nich má šesť krídel. V druhom storočí sv. Ireneus spája sv. Matúša so symbolom človeka, Marka s levom, Lukáša s býkom a Jána s orlom, čo sa definitívne ustálilo v 7. storočí. Výklad symbolov vychádzal pôvodne zo zmyslu počiatočných kapitol evanjelií, možno však usudzovať i na priame spojenie s osobnosťou Ježiša Krista: svojím narodením sa stal človekom, zomrel ako obetný býk, ako lev vstal z hrobu a pri Nanebovstúpení vystúpil do nebies ako orol. So znázornením evanjelistov sa stretávame tiež v zobrazení mužov stredného veku za písacím pultom alebo so zvitkom papiera a perom v ruke a symboly zvierať majú úlohu atribútu, t.j. znaku, ktorý nám umožňuje rozpoznať, o ktorého evanjelistu ide.

Medzi „neбом a zemou“, uprostred svätyne, je zavesená lampa na večné svetlo upozorňujúca na prítomnosť Eucharistie. Má veľmi osobitý tvar letiaceho anjela s krížikom v pravej a horiacim srdcom v ľavej ruke, na ktorom je zachovaný štítok s gravírovaným mestským erbom a nápisom „INSIGNE PRIVIDIENSE 1785“. S týmto vzácnym umeleckým dielom neskorobarokového sochárstva, ktoré historik umenia Ján Papco pripisuje významnému sochárovi, predstaviteľovi sochárskej školy Juraja Raphaela Donnera (autor slávnej sochy sv. Martina v bratislavskom Dóme) Jozefovi Godemu (1743-1806). Túto skutočnosť možno s ohľadom na Godeho pôsobenie v Prievidzi (Papco) predpokladať, ar-

chívne však doložená nie je. Historické materiály interpretované Mikulášom Mišíkom uvádzajú na štítku letopočet 1778 a text „Signum oppidi Prividiae“ odvolávajúc sa na kanonickú vizitáciu z roku 1780 (Mišík, s. 324). Dary predstaviteľov mesta farskému kostolu neboli výnimočné, i tento latinský text naznačuje, že lampu daroval magistrát. Používala sa pri výnimočných udalostiach a pod touto lampou sa konala tiež slávnostná inštalácia novozvolených predstaviteľov mestského magistrátu, ktorí prisahali na evanjelium, že si budú verne plniť všetky povinnosti svojho úradu, ako to podľa spomienok svojej starej matky a záznamov v Historii domus opisuje autor monografie Prievídze, kňaz a historik Mikuláš Mišík: „Vedle obecného práva a chvalitebného poriadku mestečka tohoto ktorékoľvek veci prednesené budú, bohatému, chudobnému, domácidu, prespolnému vyššieho i nižšieho stavu spravodlivosti slúžiť chcem, slobody meské vedle najväčšej možnosti obhajovať a všelike privilégia pri jejich dobrom spôsobe zanechať ani jedným stránkam spravodlivosť hľadajúcim pre dary, lasku, prízeň, priateľstvo, právo nezaprem ani radu takovým žiadnu nedám a včemkoľvek závirka sa spoločne stane, nikdy žiadnemu nevysvetlím k tomu tak mi Pán Buch dopomáhaj. Buch Otec, Buch Syn, Buch Duch Svätý na veky požehnaný. Amen.“ (Mišík, s. 220-221)

S Eucharistiou spájame hlavne oltár, na ktorom po niekoľko storočí bola vo svätostánku uchovávaná Sviatosť oltárna. V stredovekých kostoloch však túto úlohu plnilo sanktuárium (tiež pastofórium). Na severnej stene svätyne farského kostola je sanktuárium zachované ako jeden z mála pôvodných prvkov neskorogotickej architektúry. K ranostredovekým jednoduchým, väčšinou pravouhlým výklenkom v stene

s v ä t y n e s uzatvárateľnou železnou kovanou mriežkou, pribúdali výzdobné prvky prevzaté z architektúry. V nadstavci výklenku rozpoznávame tzv. „mníšku“, kružbový tvar uplatňovaný najmä na oknách a vstupných portáloch. Vonkajší obvod lomeného oblúka zdobia „kraby“, obľúbené hlavne v exteriérových častiach chrámových stavbách, na štítoch

strieich, vežičiek, ale i na vnútornom zariadení. Koncom 15. storočia sanktuária postupne strácajú svoje liturgické využitie, sviatosť je uchovávaná v monstrancii, ktorá sa vyvinula z relikviára - schránky na posvätné pozostatky svätých.

Pokračovanie v budúcom čísle

Barbora Matáková

Autorka je zamestnankyňou Krajského pamiatkového úradu

*Foto str.7 - archív Bartolomeja,
str. 8, 9 - archív KPÚ*

Reklamy na kaplnku

Rodičia! Chcete prihlásiť svoje dieťa
do Piaristickej základnej školy Františka Hanáka?

Máme v nej kaplnku.

Naučíme v nej Vaše dieťa poslúchať,
počúvať Božie slovo a modliť sa.

Príďte sa presvedčiť sami.

Radi Vás tu privítame.

Andrejka Hofmanová 4.B

*Ak chceš s Ježišom žiť,
skús sa k nemu priblížiť.*

*Ak máš smútok, žiaľ,
do kaplnky utekaj.*

*Ak sa chceš s radosťou a šťastím podeliť,
kaplnku môžeš navštíviť.*

Alžbetka Holá 4.B

*Podťe si pozrieť našu kaplnku.
Každé ráno sa v nej modlíme,
podťe aj Vy s nami.*

Magdalénka Hladká 4.B

POZVÁNKA

Milí rodičia a priatelia Piaristickej základnej školy Františka Hanáka,
dovoľujeme si Vám oznámiť, že poslednú novembrovú sobotu 27.11.2004 budú
v čase od 10,00 do 12,00 brány našej školy otvorené dokorán.

Tešíme sa na deti, ktoré sa chcú stať žiakmi našej školy, ale aj na všetkých, čo
majú záujem vidieť ako sa tu učíme, hráme, zabávame – ako tu žijeme.

Naša škola je náš dom a budeme radi, ak sa stane aj Vaším.

Mgr. Eleonóra Porubcová,
riaditeľka školy

Spomíname ...

Odpočinutie večné daj mu, Pane ...

*Novembrové cintoríny
sa každoročne rozžia-
ria tisíckami svetiel.
Pri plameni sviec
v modlitbách myslíme
na zosnulých.*

*V plameni sviec si premietame ich životy
i to, čím nás obohatili, čo vykonali, čo
ostalo pre nás ako výzva ich života.*

*Uplynuli už dva roky, čo si Všemohúci
povolal k sebe nášho pána riaditeľa*

*Mgr. Jána Murína. Zavreli sa jeho
úprimné žiarivé oči, zmizol úsmev, kto-
rým všetkých obohacoval, zamlkli slová
plné dobroty a veselosti. V nostalgickom
novembri sa častejšie zatúlame do minu-
losti a spomíname na vzácneho človeka.*

*Mgr. Ján Murin sa narodil 29. novem-
bra v Dlhej nad Oravou v okrese Dolný
Kubín. Tam prežil detstvo
a stredoškolské štúdiá. Do základnej
ľudovej školy začal chodiť v rodnej obci
v r. 1940. Po absolvovaní 5. ročníka
študoval v rokoch 1945 – 1953 na
Hviezdoslavovom gymnáziu v Dolnom
Kubíne, kde aj maturoval. V štúdiu po-
kračoval na Prírodovedeckej fakulte
Univerzity Komenského v Bratislave*

*v odbore matematika - deskriptívna geo-
metria. Po ukončení štúdia nastúpil do
zamestnania v Prievidzi ako učiteľ. Do
roku 1962 pôsobil na Strednej všeobec-
novzdelávacej škole v Prievidzi.
V ďalších rokoch učil na Strednej od-
bornej škole pre štúdium popri zamest-
naní a Strednom odbornom učilišti stro-
járskom v Prievidzi. Od roku 1985 do
roku 1998 pôsobil na Gymnáziu V.B.
Nedožerského v Prievidzi ako profesor,
v rokoch 1990 – 1994 ako zástupca ri-
aditeľky školy. Od roku 1996, keď bolo
založené Piaristické gymnázium Františ-
ka Hanáka, učil súbežne na dvoch ško-
lách. V školskom roku 1997/98 zastával
funkciu zástupcu riaditeľa školy na Pia-
ristickom gymnáziu F. Hanáka. Dňa
1.8.1998 bol provinciálom Rehole pia-
ristov na Slovensku menovaný do funk-
cie riaditeľa školy. Túto funkciu zastával
do 31.7.2002.*

Zomrel 3. 8. 2002 doma v Prievidzi.

*Pán riaditeľ učil v našej škole matemati-
ku a náboženstvo. Bol vždy láskavý, tr-
pezlivý, náročný k sebe aj k druhým. Bol
zodpovedným kresťanom v každej dobe.
Svoju vieru a lásku vrelo odovzdával
svojim žiakom a mladým pedagógom.*

... A svetlo večné nech mu svieti.

MP PGFH

Boli sme v Rádiu Lumen

Október - mesiac, v ktorom patrí
zvláštne miesto úcte ružencovej Panne
Márii.

Október bol pozvaním, aby sme
hľadali správny vzťah k Matke Božej
a jej Synovi prostredníctvom modlitby
posvätného ruženca. Ruženec je symbo-
lom našej viery, je silou, ktorá pôsobí na
nášho ducha.

Panna Mária pri svojich zjaveniach vždy
prosí o modlitbu sv. ruženca. Pápež Pius
XII. nazval ruženec súhrnom celého
evanjelia. Pápež Pavol VI. ho nazval
biblickou modlitbou, ktorá vždy smeruje
ku Kristovi. Súčasný Svätý Otec doplnil
ruženec o tajomstvá svetla verejného
účinkovania Pána Ježiša. Ruženec je
naozaj evanjelium v skratke. Je to mod-

litba liturgická, kristologická.

Jediné slovenské kresťanské rádio, Rádio Lumen, uvádza každú sobotu priamy prenos modlitby posvätného ruženca z katedrály sv. Františka Xaverského v Banskej Bystrici. Profesori a študenti Piaristického gymnázia Františka Hanáka v Prievidzi mali možnosť byť priamymi účastníkmi tohto krásneho duchovného podujatia 9. októbra 2004. Pozvanie prijali aj rodičia a niektorí starí rodičia študentov. Po exkurzii v štúdiách rádia, kde deti spoznali, ako vyzerá JINGLÍK zo Svetielka, sa celé spoločenstvo zúčastnilo slávenia sv. omše, na ktorej spievali naši mladí profesori.

Presne o 19,15 hod. prepojili mikrofóny z katedrály do rádia Lumen a priamy prenos modlitby sv. ruženca sa začal. Nastalo spojenie s celým Slovenskom. Nežné hlásky našich detí sa začali v zbožnom tichu a prítmí katedrály prihovárať k nebeskej Matke a meditovali nad tajomstvami slávnostného ruženca. Znelo nám to naozaj slávnostne. A doma sa k nám pridávali rodičia, súrodenci, známi...

A ako to prežívali tí, ktorí sa predmodlievali?

Začínala som prvá. Ruženec sa mi šmykal v spotených rukách. Cítila som, že môj anjel stážny bol pri mne. Spolu sme oslavovali Pána Ježiša prostredníctvom jeho Matky. Celé Slovensko sa pridalo k nám.

Terezka (kvarta)

V mesiaci sv. ruženca žiaci našej školy navštívili Banskú Bystricu s cieľom predmodlievať sa sv. ruženec.

Spolu so mnou boli aj moji rodičia a babka. Po prehliadke rádia a po skončení sv. omše sme s napätím čakali. Presne o štvrt' na osem nás zapojili do vysielania. Po tret'om desiatku som bola na rade ja. Mala som strach, či to zvládnem. Ale stalo sa niečo zvláštne. Hlas sa mi síce chvel, ale cítila som pokoj a úctu k Panne Márii. Zvládla som to.

Elenka (tercia)

Tréma začala stúpať. Pani redaktorka nám hovorila, ako sa máme modliť. Prišiel rad na piaty desiatok. Ten som sa predmodlievala ja s kamarátkou Betkou. Keď som si kľakla pred oltár a uvedomila si mikrofón, ktorý bol predou mnou, cítila som veľkú trému. Ale po prvom *Zdravas, Mária, milosti plná...* som pocítila veľkú lásku. Lásku k Panne Márii. Keď som sa domodlila, uvedomila som si, že to bol môj najkrajší ruženec. A teraz viem, že mi tento „výlet“ do Banskej Bystrice veľmi veľa dal.

Romanka (sekunda)

Hlas mi znel akosi cudzo. Ale len chvíľku. Potom som celkom zabudla, že to vysielala rádio. Cítila som len vďačnosť, že Pán Ježiš vstal z mŕtvych a zachránil nás.

Gabika (sekunda)

Svätý otec Ján Pavol II. pri istej príležitosti povedal: „... myslím na rodiny, na starých, ktorým je ruženec taký drahý, ako aj na mladých, ktorí – zdá sa – ho začínajú znova objavovať.“ Naši gymnazisti už urobili malý krôčik k tomu objavovaniu.

Riaditeľka Piar. gymn. F. Hanáka

LITURGICKE OKIENKO

7.november - 32. nedel'a v cezroč. období**Č1** - Kráľ sveta nás vzkriesi k večnému životu**R** - Až raz vstanem zo sna, uzriem tvoju tvár, Pane**Č2** - Pán nech vás upevní v každom dobrom diele a slove

2 Sol 2, 16-3, 5

Ev - Boh nie je Bohom mŕtvych, ale živých

Lk 20, 27-38

Pán Ježiš rozpráva o zmŕtvychvstaní. Ľudia chcú vedieť, ako to bude napr. so ženou, ktorá bola postupne manželkou siedmich bratov –ktorému bude po zmŕtvychvstaní manželkou. Pán odpovedá: Božie deti, ktoré vstanú z mŕtvych, budú ako anjeli... A Boh nie je Bohom mŕtvych, ale živých.

14. november - 33. nedel'a v cezroč. období**Č1** - Vyjde vám slnko spravodlivosti

Mal 3, 19-20a

R - Pán príde súdiť živých i mŕtvych

Ž 98

Č2 - Kto nechce pracovať, nech ani neje

2 Sol 3, 7-12

Ev - Ak vytrváte, zachováte si život

Lk 21, 5-19

Pán Ježiš predpovedá skazu Jeruzalema zánik sveta: Niektorých z vás usmrtia. Všetci vás budú nenávidieť pre moje meno. Ale ani vlas sa vám z hlavy nestratí. Ak vytrváte, zachránite si život.

21. november - 34. nedel'a v cezroč. období - KRISTA KRÁĽA , slávnosť**Č1** - Dávida pomazal za kráľa nad Izraelom

2 Sam 5, 1-3

R - S radosťou pôjdeme do domu Pánovho

Ž 122, 1-2.4-5

Č2 - Preniesol nás do kráľovstva svojho milovaného Syna

Kol 1, 12-20

Ev - Ježišu, spomeň si na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva

Lk 23, 35-43

Pán Ježiš je na kríži medzi zločincami. Jeden sa mu rúha. Druhý prosí: Ježišu, spomeň si na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva. On mu odpovedá: Dnes budeš so mnou v raji.

28. november - 1. ADVENTNÁ NEDEĽA (Rok A)**Č1** - Hor sa, dom Jakubov, kráčajme vo svetle Pánovom!

Iz 2, 1-5

R - S radosťou pôjdeme do domu Pánovho

Ž 122

Č2 - Žime počestne ako vo dne, ...oblečte si Pána Ježiša Krista

Rim 13, 11-14a

Ev - Bdejte teda, lebo nevíete, v ktorý deň príde váš Pán

Mt 24, 37-44

Pán Ježiš opäť príde. Chce priviesť do neba všetkých ľudí. Kto sa dobre pripraví na stretnutie s ním, bude šťastný. Ježiš nám hovorí: Bdejte, aby ste boli pripravení! – Pomáha nám, aby sme boli ostražití a usilovali sa konať dobro.

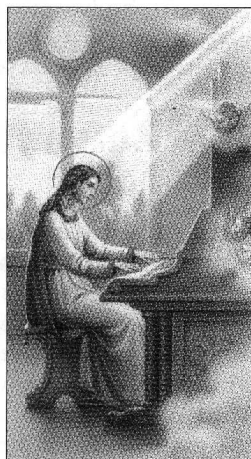
KALENDARIUM SVATÝCH

4. novembra - Sv. Karol Boromejský, biskup, kardinál v Taliansku. Patrón duchovných správcov a seminárov. Ako 21-ročný dosiahol doktorát s najvyšším významením. Bol mimoriadne nadaný, opäť sa stal už ako 11-ročný. Viackrát musel prerušiť štúdiá, lebo bol telesne vyčerpaný. Patril medzi prvých biskupov, ktorí zakladali semináre pre kňazský dorast. znázorňovaný je často v biskupskom odeve, niekedy v kardinálskom, s krížom v ruke.

11. novembra - Sv. Martin z Tours - Patrón vojakov, krajčirov, mlynárov a pastierov. Chcel byť pustovníkom, no otec ho v 15 rokoch umiestnil v galskej armáde. Príbeh s plášťom je najznámejšou udalosťou z jeho života. Dokázal sa podeliť s mrznúcim žobrákom. Kresťanstvo a vojenská služba sa v jeho očiach nedali spojiť. V Liguge si napokon zriadil pustovňu. Je znázorňovaný ako sa delí o svoj plášť.

17. novembra - Sv. Alžbeta Uhorská - Bola dcérou kráľa Ondreja II. V detskom veku ju zasnúbili s Ľudovítom Durínskym. Peniaze, určené na jej osobné potreby rozdávala chudobným a často aj jedlo. Po šiestich rokoch manželstva ovdovela a vyhnali ju s tromi deťmi z hradu Wartburg. Trpezlivo znášala svoj osud odovzdaná Bohu a zomrela 24 ročná v r. 1231.

22. novembra - Sv. Cecília, panna a mučenica v Ríme. Patrónka chrámovej hudby, hudobníkov a spevákov. Ako dieťa sa tajne zasnúbila s Ježišom Kristom. Na žiadosť rodičov sa musela vydať za pohanského mladíka Valeriána, ktorý sa dal na jej žiadosť pokrstiť od pápeža. Keď sa vrátil k Cecílii, uvidel, ako prijíma ružu od anjela. Tento zážitok bol pre neho taký silný, že obrátil aj svojho brata.

Deň a noc sa starali o prenasledovaných kresťanov.

Je znázorňovaná s hudobnými nástrojmi.

25. novembra - Sv. Katarína Alexandrijská, panna a mučenica v Alexandrii. Patrónka učiteľov, študentov a žiakov, teológov a filozofov. Bola nesmiernie krásna, bohatá a vzdelaná. Bola tiež nadmieru hrdá, kvôli čomu aj odmietala každého nápadníka. Staručký pustovník jej raz povedal, že Ježiš Kristus je jej opravdivým ženichom. Nato sa dala pokrstiť. V Alexandrii sa slávila obeta ku cti pohanských bohov, kde sa aj Katarína zúčastnila, aby mohla cisárovi vysvetliť, že pohanskí bohovia sú len modly. Cisár povolal 50 najlepších filozofov. Keď došlo ku konfrontácii, nedokázali čeliť Kataríne a všetci sa dali pokrstiť. Je znázorňovaná s kolesom alebo mečom.

Dvojstranu pripravila Alica Karaková

Pomôžte darom misiám

Ružence, medailóniky, čisté na zadnej strane sväté obrázky a detské náboženské, kvetinové pohľadnice, ceruzky, perá, zošity, farebné nite, vlna, bavlna, plátno, panama, ihly, zubné pasty a kefky, mydlá, šampóny, sviečky, alpa, krém Indulona, sladkosti, hocijaké nepoškodené použité známky, výbavy pre kojencov, Sunar, dioptrické okuliare. Lieky iba voľného predaja – dlhodobej záruky, napríklad: Acylpyrín, Paralen, Endiaron, Ibuprofen, Paracetamol, Vitamíny A, B, C, vata, obväz, injekčné striekačky. Tu môžete žiadať aj o členstvo v Pápežských misijných die-

lach, adresy misionárov a reholí.

Finančná pomoc:

Pápežské misijné diela Košickej arcidiecézy, Štefan Kondis,

Hlavná 80, 080 01 Prešov

Číslo účtu: 0502007676 / 0900

Telefón č.: 0905 953 792 (SMS)

alebo aj cez Klub Priateľov Misií v PD, prvé pondelky v mesiaci, Trnka - Centrum pre rodinu, Nám. slobody 21 – nad predajňou Lúč, od 19,00 hod., resp. hocikedy cez Ing. Juraja Bubnáša, A. Kmeťa 27, PD - Piesky, 542 43 33,

juraj.bubnas@nchz.sk,

resp. aj bubnas@post.sk

Žatva je veľká, ale robotníkov málo

Lk 10,2

Jedno z najväčších nešťastí v dejinách sa stalo v roku 1271. V tom roku otec Marca Pola navštívil Kublajchána, najvyššieho vládcu Číny, Indie a Východu. Kresťanstvo ho tak priťahovalo, že povedal otcovi Marca Pola: „Povedzte vášmu najvyššiemu kňazovi, aby poslal 100 mužov skúsených vo vašom náboženstve a budem pokrstený. Všetci moji baróni a veľkí muži a ich podriadení budú tiež pokrstení. Čoskoro tu bude viac kresťanov než vo zvyšku sveta.“

Ale nič sa neurobilo. Po 30 rokoch poslali len zopár misionárov – príliš málo a príliš neskoro ! Vieš si predstaviť, aký odlišný by bol svet dnes, keby sa Čína (vyše 1,2 miliardy obyvateľov), India (vyše 1miliardy obyvateľov) a zvyšok Orientu obrátil ku Kristovi ?

Na konci II. svetovej vojny generál Mac Arthur prosil Cirkev v Amerike: „Okamžite pošlite 1000 misionárov do Japonska.“ sľubujúc, že počas jednej generácie získajú Japonsko pre Krista. Toto volanie opäť nebolo vypočuté a dnes je kresťanmi menej než jedno percento japonskej populácie. Ježiš povedal: „Žatva je veľká, ale robotníkov málo. Preto proste Pána žatvy, aby poslal robotníkov na svoju žatvu“

(Lk 10,2).

Slová, ktoré práve teraz čítaš, by mohli byť začiatkom alebo potvrdením tvojho povolania na misijné pole – doma alebo v zahraničí. Ak nie, je určite tvojím povolaním, aby si sa modlil, aby Boh poslal robotníkom na žatvu.

Klub priateľov misií

DIECÉZNE PASTORACNÉ CENTRUM PRE RODINU

Pod týmto názvom vzniká nová rubrika, v ktorej sa budem snažiť informovať čitateľov Bartolomeja s aktivitami, ktoré sa pomaly začínajú rozbiehať v centre. Každodenne ma náš nebeský Otec presviedča, že je veľmi dobrotivý, keď prichádzajú ľudia s ponukou pomoci pre centrum. Keďže príprava niektorých miestností je takmer ukončená, môžu sa naplňovať podľa ich určenia.

Zriadujeme (v zátvorke možná je forma vašej pomoci):

- miestnosť pre mamičky s deťmi, kde bude fungovať aj dočasná pestúnska starostlivosť (potrebujeme lego, detský nábytok, preliezačky do izby, potreby na kreslenie, ručné práce...)
- knižnicu s poradňou (novú sedáciu súpravu, literatúru a časopisy, týkajúce sa rodiny, detské knihy...)
- malú samoobslužnú čajovňu (rýchlo varné kanvice, kuchynské zariadenie...)
- herňu pre staršie deti (stolnotenisové vybavenie, náradie pre hry vnútri i vonku)
- prednáškovú miestnosť pre asi tridsať ľudí (video, DVD prehrávač, dataprojektor, papier na písanie, fixky na ekologické tabule...)
- počítačovú a jazykovú učebňu (počítače, výhodné prip. na internet, lektorov)
- aj naďalej bude fungovať kaplnka (novší veľký koberec...)

Vaša pomoc je vítaná aj v oblasti odborných prednášok, napríklad jazykových kurzov, výučba obsluhy počítača, pomoc s deťmi pri pestúnskej starostlivosti, pomoc pri upratovaní centra, ale aj pomoc finančná, aby sme si mohli dovoliť zľavy v cenách kurzov a iných akcií pre mnohohodetné a sociálne slabšie rodiny.

Názov účtu: **Diecézne pastoračné Centrum pre rodinu**

Horná 12, 974 01 Banská Bystrica

Číslo účtu: **2628050256/1100** (TATRABANKA)

Adresa: Diecézne pastoračné centrum, Nám. slobody 21, 971 01 Prievidza

Kontakt: Mária Melicherčíková, koordinátor dekanátnej bunky

Telefón: 046 / 542 39 26, mobil: 0903 607 883

Chcel by som večne žiť

„Budeš žiť“- tvárou v tvár smrti spieval z hĺbky duše spevák rockovej skupiny svoje najväčšie želanie: „Chcel by som večne žiť“. Tak znel zúfalý výkrik pop-hviezdy, infikovanej AIDS. Zdala sa mu príliš pochmúrnou možnosť, že by sa po skončení pozemského života prepadol do hlbokéj prázdnoty-ničoty.

V smrťou obťažkanej atmosfére mesiaca –**novembra** -, pripomína sviatok **Všetkých svätých**, že niet tohto pádu do bezmennej ničoty. Keď človek vypadne z tohto života, zachytia nebohého ruky milosrdného Boha. **Úmrtie mätko končí vo večnom živote**. Smrť patrí nezmazateľne k životu rovnako ako narodenie. Výhľad na ňu nespie zadusiť radosť zo života. A už vôbec nie na cintoríne, kde - kam len oko dohliadne, horia na hrobch **svetlá nádeje na zmŕtvychvstanie**.

A.K.

FARSKÁ KRONIKA OD 11. 9. 2004 DO 10. 10. 2004

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali

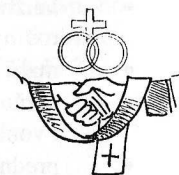
Adam Jaroš,
Igor Štefko,
Matúš Mančík,
Peter Mihálik,
Adam Tutko,

Dávid Petráš,
Marián Šebora,
Natália Terézia Kurbelová,
Anna Falatová,
Milan Minarik

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva

Anton Cigán – Katarína Kováčová,
Peter Brabec – Renáta Mária Gatialová,
Ing. Richard Vojtáš – Jana Šemrincová,
Oto Mazáč – Lenka Záňová,
Mikuláš Weis – Ing. Monika Kopecká,
Radko Gavliak – Nicola Mária Václavová

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Milan Miko 57 r.,
Ing. Jozef Chmelík 72 r.,
Jiří Donát 90 r.,
Katarína Fröhlichová 60 r.,
Ján Vida 67 r.,

Júlia Nedeljaková 92 r.,
Anna Oravcová 70 r.,
Ing. Vladimír Lang 68 r.,
Mariana Barteková 66 r.,
Emília Gatialová 91 r.

*Odpočinitie večné daj
duším, Pane ...*

Čas, ten lekár ubolených duší, tak neúprosne letí a my sme si pripomenuli už druhé
výročie náhlejš smrti našej drahej manželky, mamičky a babičky

Júlie Šípekovej,

ktorá nám navždy odišla k nebeskému otcovi a k Panne Márii,
ku ktorým sa vrúčne modlila celý svoj život.

S modlitbou „*Odpočinitie večné daj našej mamičke ó, Pane, a svetlo večné nech jej
svieti, nech sladko odpočíva v Tvojom náručí a svätom pokoji.*“

na ňu s láskou myslia manžel Július,
dcéra Agátka a syn Jozef s rodinami.

„Kráľovná posvätného ruženca, oroduj za nás.“

Dňa 17. novembra 2004

si pripomíname prvé výročie smrti našej
milovanej mamičky a babičky

Márie Čičnancovej.

Mamička, za lásku ti už nič nemôžeme
dať, len kyticu s modlitbou
na tvoj hrob a spomínať.

S láskou a vďačnosťou spomínajú
a o tichú spomienku s modlitbou prosia
dcéra Soňa a syn Milan s rodinami

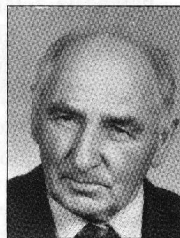
3. novembra 2004

uplynuli tri roky,
čo nás navždy opustil

môj dedko

Anton Drozd.

S láskou a úctou
spomína vnučka Ivana
s rodinou.

FARSKÉ OZNAMY

ADORÁCIE

- V októbri 2004 sa konal Medzinárodný Eucharistický kongres v Mexiku. Pri tejto príležitosti Sv. otec Ján Pavol II. vyhlásil Rok Eucharistie. V tejto súvislosti vyzýva na prehĺbenie nášho vzťahu k Eucharistii – vo sv. prijímaní a v adoráciách (poklonách).
- **Každý štvrtok po večernej sv. omši (18:00)** býva v našom farskom chráme krátka adorácia s Eucharistickým požehnaním.
- **Na prvý piatok v mesiaci** je vždy celodenná poklona Najsvätejšej Sviatosti.
- Okrem toho pravidelne každú **tretiu sobotu v mesiaci** po mládežníckej sv. omši (18:00) býva adorácia, ktorú si pripravujú mladí. Trvá asi hodinu. Je to „interfarská“ adorácia, stretávajú sa na nej mladí z farnosti Prievidza-mesto a Prievidza-Zapotôčky. Adorácie bývajú **v nepárny mesiac vo farskom chráme sv. Bartolomeja** vo farnosti Prievidza-mesto a **v párny mesiac vo farskom chráme sv. Terézie z Lisieux** na sídlisku Zapotôčky.
- Na tieto adorácie je pozvaný každý človek, ktorý si chce uctiť Ježiša v Oltárnej Sviatosti.
- **ZMENA TERMÍNU NOVEMBROVEJ MLÁDEŽNÍCKEJ ADORÁCIE!!!** Tento mesiac to nebude na tretiu sobotu, ale už **druhú sobotu v mesiaci**, nakoľko tretiu sobotu – 20. novembra je festival mládežníckych piesní „Mladí mladým“ vo Veľkej Lehôtke, kam idú spievať aj naši mladí.

BARTOLOMEJ – časopis prievidzskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi. Vychádza raz mesačne. Adresa: Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, t. č.: 046 / 542 28 01. Teologický poradca: Mons. Ján Bednár, dekan.

Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e - mail: mariamm@pobox.sk.

Redaktori: A. Gálová, B. Svítok, J. Balážová, MUDr. V. Rumanová, A. Karaková, Alojz a Karol Vlčkovci, M. Melicherčíková ml., Náklady na tlač: cca 8,- Sk.

Tlač: PATRIA I., spol. s r. o. Prievidza. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

Hudobná skupina SPRAY
&
RKFÚ Prievídza - Veľká Lehôtka

Vás srdečne pozývajú:

**2004 MLADÍ MLADÝM
X. ROKOV**

Dňa 20. novembra 2004 od 15:30

do farského kostola Krista Kráľa vo Veľkej Lehôtke

na jubilejný ročník festivalu

kresťanských mládežníckych piesní.

Program:

Sv. omša – ROSNIČKA – Prievídza

JUVENTUS – Ružomberok

KVAPKY – Kanianka

BARTOLOMEJČATÁ – Prievídza

GNOSIS – Prievídza

NÁDEJ – Prievídza

ZBOR SV. JAKUBA – Tužina

SKALKÁČI – Šimonovany - Partizánske

ŠUMIENKY – Diviaky nad Nitricou

SPRAY – Veľká Lehôtka

Špeciálny autobus na festival odchádza o 14:45
z autobusovej stanice v Prievídzi
a z festivalu o 20:45 spreď KD vo Veľkej Lehôtke.